

Sygnatura akt II C 801/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca Sędzia SR A. S.

Protokolant st. sekr. sąd. M. U.

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko (...) spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 10.500 zł (dziesięć tysięcy pięćset złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty;
2. zwraca powódce ze Skarbu Państwa Sądowi Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 294,33 zł (dwieście dziewięćdziesiąt cztery złote trzydzieści trzy grosze) z kwoty uiszczonej w dniu 21 grudnia 2017 roku, zaksięgowanej poz. 500025086374 tytułem różnicy między wydatkami pobranymi od strony a należnymi;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4647,67 zł (cztery tysiące sześćset czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt siedem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt II C 801/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 25 września 2017 roku, powódka K. K., reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniosła o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 10.500 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pełnomocnik powódki wskazał, iż w dniu 18 maja 2017 roku samochód będący własnością powódki został uszkodzony przez nieznaną sprawców. Szkada została zgłoszona pozwanemu, u którego powódka posiadała wykupioną polisę Autocasco. Pozwany dokonał zakwalifikowania szkody jako całkowitej i wypłacił na rzecz poszkodowanej kwotę 60.066 zł jako różnicę pomiędzy wartością pojazdu w stanie przed szkodą (134.766) i w stanie uszkodzonym (74.700 zł). Powódka nie kwestionowała wartości pojazdu przed szkodą, lecz przyjęła przez stronę pozwanego wartość pozostałości, bowiem ostatecznie sprzedaż pojazdu w stanie uszkodzonym nastąpiła za kwotę 45.000 zł. Różnica pomiędzy powyższymi wartościami wyraża się kwotą 29.700 zł, lecz powódka dochodzi jedynie części tej kwoty, tj. 10.500 zł.

(pozew k. 2-5, pełnomocnictwo k. 6)

W odpowiedzi na pozew z dnia 23 października 2017 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że dokonano wypłaty odszkodowania na rzecz powódki w kwocie 60.066 zł, która została ustalona zgodnie z postanowieniami ogólnych warunków umowy ubezpieczenia autocasco, w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu pomniejszonej o wartość pozostałości.

(odpowiedź na pozew k. 35-36, pełnomocnictwo k. 38, odpis KRS k. 61-66)

W toku dalszego postępowania stanowiska stron do dnia zamknięcia rozprawy nie uległy zmianie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. K. była właścicielką samochodu osobowego marki A. (...) Q., rok prod. (...), o numerze rejestracyjnym (...).

(bezsporne)

W dniu 23 września 2016 roku K. K. zawarła z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia autocasco, potwierdzona polisą nr (...) obejmującą samochód osobowy A. (...) Q. o numerze rejestracyjnym (...) z ubezpieczeniem w wariantcie od wszelkich ryzyk (pełna ochrona). Ubezpieczenie obejmowało okres od dnia 23 września 2016 roku do 22 września 2017 roku. Wartość pojazdu określono na kwotę 134.766 zł. W zakresie ubezpieczenia Autocasco strony przyjęły wariant ustalania kosztów naprawy serwisowy. Przy zawieraniu umowy ubezpieczenia powódka wykupiła opcję „auto wartość 100%” tj. stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia.

(polisa, k. 8-9, OWU k. 40-55v)

W dniu 18 maja 2017 roku samochód powódki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) został uszkodzony przez nieznaną sprawcę.

(bezsporne)

W dniu 19 maja 2017 roku K. K. zgłosiła szkodę pozwanemu.

(bezsporne)

W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego (...) S.A. z siedzibą w W. dokonał oszacowania zaistniałej szkody w wyniku zdarzenia z dnia 18 maja 2017 roku, uznając że przewidywane koszty naprawy pojazdu marki A. o numerze rejestracyjnym (...), ustalone według zasad określonych w OWU AC, przekraczają 70% jego wartości rynkowej, w związku z tym miała miejsce szkoda całkowita. Pozwany ustalił wartość rynkową pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 134.766 zł, zaś wartość rynkową pozostałości na kwotę 74.700 zł. Różnicę w tych wartościach w wysokości 60.066 zł pozwany wypłacił powódce tytułem odszkodowania.

(pismo k. 10, bezsporne)

Powódka wystawiła na sprzedaż samochód marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w stanie uszkodzonym, za kwotę 74.000 zł. Wobec braku chętnych na zakup pojazdu powódka stopniowo obniżała cenę. Dopiero przy obniżeniu ceny do kwoty 49.000 zł zgłosiła się osoba chętna do zakupu pojazdu.

(oferty sprzedaży pojazdu k. 17-27, zeznania powódki k. 86)

Ostatecznie w dniu 31 lipca 2017 roku K. K. sprzedała samochód osobowy A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) za cenę 45.000 złotych.

(kopia umowy sprzedaży k. 28, zeznania powódki k. 86)

Wartość rynkowa samochodu powódki A. (...) Q. o numerze rejestracyjnym (...) w stanie uszkodzonym, po szkodzie z dnia 18 maja 2017 roku, z uwzględnieniem postanowień zawartej przez strony umowy ubezpieczenia wynosiła 45.000 złotych.

(opinia biegłego k. 69-75)

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony na podstawie powołanych wyżej dowodów, wśród nich opinii powołanego w sprawie biegłego, dokumentów, których ważność nie była kwestionowana przez strony w toku procesu, a także na podstawie zeznań powódki. Ustalen stan faktycznego na podstawie kserokopii dokumentów dokonano na podstawie przepisu art. 308 k.p.c.

Sąd uznał, że opinia biegłego stanowi pełnowartościowy dowód nie tylko dlatego, że została sporządzona przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę fachową, ale również dlatego, że jest jasna, logiczna, wewnątrznie niesprzeczna, a wnioski zostały przez biegłego dobrze uzasadnione, co czyni opinię w pełni przydatnym środkiem dowodowym do rozstrzygnięcia sprawy. Żadna ze stron nie kwestionowała opinii, nie wniosła o jej uzupełnienie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Podstawą prawną odpowiedzialności ubezpieczyciela za skutki uszkodzenia pojazdu w niniejszej sprawie jest przyjęcie odpowiedzialności za zaistniałe zdarzenie na podstawie umowy ubezpieczenia autocasco oraz przepis art. 805 § 1 kc, zgodnie z którym, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Z § 2 pkt 1 powyższego przepisu wynika, że przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega przede wszystkim na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Określony w umowie ubezpieczenia wypadek zwykle jest zdarzeniem przyszłym i niepewnym, następującym niezależnie od woli ubezpieczającego, jego zakres jest definiowany przez strony w ramach obowiązującej zasady swobody umów i wskazuje na zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń w ramach zawartej umowy ubezpieczenia.

W niniejszej sprawie szkoda spowodowana została przez uszkodzenie pojazdu należącego do powódki. Sam fakt zaistnienia szkody był bezsporny. Nie było też sporu odnośnie kwalifikacji szkody jako całkowitej oraz określenia wartości pojazdu przed szkodą. Pomiędzy stronami sporna pozostawała kwestia wartości pozostałości samochodu powódki.

W tej mierze miarodajna jest opinia biegłego sądowego, który w pisemnej opinii w sposób jednoznaczny wskazał, że wartość rynkowa samochodu A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w stanie uszkodzonym, po szkodzie z dnia 18 maja 2017 roku, wynosiła 45.000 złotych. Kwota ta odpowiada także cenie uzyskanej przez powódkę ze sprzedaży pojazdu uszkodzonego.

Sąd ustalił, iż różnica wartości kształtująca wysokość szkody w niniejszej sprawie wynosiła 89.766 zł. Wyliczenie powyższe wynikało z przyjęcia stałej wartości pojazdu przed szkodą na kwotę 134.766 zł.

Wobec tych okoliczności uznać należało, iż wypłacona powódce tytułem odszkodowania kwota 60.066 zł nie wyrównała zaistniałej szkody, w myśl zasady jej pełnej kompensacji. Zatem wysokość zobowiązania ubezpieczyciela z tytułu przedmiotowego wypadku wyraża się kwotą 89.766 zł, pomniejszoną o już wypłacone odszkodowanie w kwocie 60.066 zł. Różnica pomiędzy powyższą kwotą a wypłaconym odszkodowaniem wynosiła 29.700 złotych. W konsekwencji Sąd zasądził na rzecz powódki dochodzoną pozwem kwotę 10.500 zł.

Rozstrzygnięcie o odsetkach z tytułu opóźnienia w wypłacie należnego powódce odszkodowania zapadło na podstawie art. 817 § 1 i 481 § 1 k.c. Wymagalność roszczenia w stosunku do zakładu ubezpieczeń powstaje w

terminie 30 dni licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o szkodzie, chyba, że w powyższym terminie wyjaśnienie okoliczności koniecznych do ustalenia jego odpowiedzialności lub wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe. Zawiadomienie ubezpieczyciela o wypadku rodzi, zatem po jego stronie obowiązek spełnienia świadczenia w ustawowym terminie. Niespełnienie świadczenia w terminie rodzi po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (§ 2 art. 481 k.c.).

Obowiązek udowodnienia istnienia okoliczności uzasadniających przekroczenie 30 –dniowego terminu oraz ich zasięgu obciąża pozwanego (art. 6 k.c.). Obowiązany jest on w szczególności wykazać, że uzupełnienie postępowania likwidacyjnego nastąpiło bez nieuzasadnionej zwłoki, z zachowaniem interesu wierzyciela (art. 354 § 1 k.c. i art. 355 § 2 k.c.). Pozwany jest profesjonalistą, prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie ubezpieczeń.

W ocenie Sądu, w toku postępowania likwidacyjnego pozwany dysponował wiedzą i środkami pozwalającymi na prawidłowe ustalenie wysokości odszkodowania. Szkada została zgłoszona pozwanemu w dniu 19 maja 2017 roku. W związku z tym należne powódce odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzono, zgodnie z żądaniem pozwu, od dnia 20 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty.

Jednocześnie w punkcie drugim wyroku Sąd zamieścił rozstrzygnięcie w przedmiocie rozliczenia kosztów wynagrodzenia biegłego. Mając na względzie, iż także strona powodowa wpłaciła kwotę 800 zł tytułem zaliczki na wynagrodzenie biegłego, z której w toku postępowania wydatkowana została jedynie kwota 505,67 zł, Sąd, na podstawie art. 84 ust 2 w zw. z art. 84 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (t.j. Dz.U. z 2018r poz. 300), nakazał zwrócić na rzecz powódki różnicę pomiędzy wskazanymi kwotami w wysokości 294,33 złotych.

Wobec uwzględnienia powództwa w całości, Sąd o kosztach postępowania należnych powódce orzekł na podstawie art. 98 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Zgodnie z powyższym przepisem, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na kwotę zasądzoną od pozwanego na rzecz powódki złożyły się: opłata od pozwu w wysokości 525 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powódki w kwocie 3.600 zł, a także zaliczka na biegłego wykorzystana jedynie w zakresie 505,67 złotych. W związku z powyższym należało zasądzić od pozwanego na rzecz powódki łączną kwotę 4.647,67 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

O wynagrodzeniu pełnomocnika powódki Sąd orzekł w oparciu o § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.), a o wysokości opłaty od pełnomocnictwa na podstawie załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 roku „o opłacie skarbowej” (tekst jedn. Dz.U. z 2016 poz. 1827).

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.